

3. oldal
✱ Vallást tettek hitükről az érmelléki konfirmáló fiatalok

6. oldal
✱ Negyedszer szerveztek Sulimaraton iskolánapot május 27-28-án a székelyhídi Petőfi-liceumban

8. oldal
✱ A legjobb favágó: beszélgetés Nagy Botonddal, a Stihl Timbersports favágóbajnokság romániai bajnokával

Darumadár fenn az égen hazafelé szálldogál

🌀 A székelyhídi néptáncosok bemutatkozó előadása

A Kankalin néptáncosok lelkesen gyakorol az első fellépésre

✱ Színes műsort tartott a **Bíborka** népdalkör, a **Kisbojtárok** furulyacsoport és új bemutatkozóként a **Kankalin** néptáncosport május utolsó vasárnapján a múzeum épületében. A Pro Székelyhíd Egyesületen belül működő hagyományörző csoporthoz tartozó együttesek *Darumadár fenn az égen, hazafelé szálldogál...* című előadásának célja a hagyományörzés fontosságára és tiszteletére való felhívás volt.

Az előadáson a csoportok fellépőin kívül, három vendégelőadót is köszönthetett a közönség, Mészáros Zsófiát Kiskerekiből, Angyal Olivíát Székelyhídről – akik népdalokat énekeltek – és a szintén székelyhídi Ruska Ildikót, aki egyházi és könnyűzenei dalokat szolgáltató meg.

Galajda Judithtól, a hagyományörző csoport kezdeményezőjétől és vezetőjétől megtudtuk, terveik között szerepel, hogy

ennek a rendezvénynek a megszervezésére is hagyományt teremtsenek, és hogy a következő években is megszervezik minél több vendégművész részvételével. Ugyanakkor részvételt nyertek egy egyhetes, ingyenes kézműves- és hagyományörző tábortba, ahová tíz gyerek egy felnőtt kísérelővel utazhat el augusztus első hetében Magyarországra. Bár hasonlóan közösen még nem vettek részt, hivatonta legalább egyszer kirándulnak a környékben. Legutóbb a Gálospetriben található falumúzeumot látogatták meg, de voltak már közös tóparti kirándulások is, valamint karácsonyi és farsangi közös előkészületek, foglalkozások és ünneplések. Arra a kérdésre, hogy honnan merít erőt a gyerekekkel való közös munkára, és az azzal járó nehézségek elhárítására, nagyon egyszerű választ kaptam: „Az élet nehézségeit ugródeszkaként is használhatjuk, hogy eljussunk valami jobbhoz. Rossz dolgok mindig történnek, de nem szabad hagyni, hogy megkeserítsenek bennünket. A gyerekektől kapott szeretet arra ösztönöz, hogy a lehetetlennek tűnő feladatoktól se riadjunk vissza. Még ha mindenki esélytelennek tart is, nem szabad feladni az álmokat, hiszen aki önzetlenül adja a szeretetet és a kedvességet, maga is bőségesen részesül belőlük” – fejtette ki Galajda Judith.

✱ Folytatás a 3. oldalon

Gyereknapi a székelyhídi Sportpályán

Vajon melyik csapat lesz az erősebb?

✱ Június 1-én, kedden, a gyerekek napja alkalmából változatos programmal várják a szervezők az óvodásokat és az iskolásokat.

Reggel 10 órától a strand utcán aszfaltrajzversenyt rendeznek az óvodásoknak. Ezt követően a sportpályán az iskolásokat várják ügyességi vetélkedőkkel 13 órai kezdettel: zsákbutítás, kötélhúzás, hulahopp-karikázás, staféta, kerékpározás. A gyerekek színvonalas szórakoztatásáról a Táncmanók, a Kölyök Dance és a Prince Dance táncosportok gondoskodnak, valamint tombola is fokozza majd az izgalmakat. (A tombolajegy ára 1 lej.)

A nyeremények, ajándékok mellett arcfestés és kölyökdiszko is színesíti a programot.

Legyen június 1. egy olyan nap, amely csak a gyerekeknek szól, felhőtlen szórakozással, mozgással, játékkal, egy olyan nap, ami igazi kis közösséggé formálhatja a gyerekek sokaságát. Minden gyermeket szeretettel várnak a szervezők. A rendezvény fő támogatója a **Communitas Alapítvány**. ✕

Tisztelt olvasók!

Az **Ér hangja** szerkesztősége az Önök hirdetéseit

a 0762-830344-es telefonszámon várja.

Közösségi rendőrség

Enache Ion főgynök Székelyhíd város rendőrségének közösségi rendőrség osztályán dolgozik.

A közösségi rendőr elsősorban a következő hatás- és feladatkörrel rendelkezik:

1. azonosítja és tanácsadással segíti a fokozottan veszélyeztetett kategóriákba tartozó polgárokat (pl. öregek, elszigetelt házakban élő személyek);

2. a törvényes keretek között közvetíti és megoldja az emberek közötti konfliktusokat;

3. azonosítja és érzékeli a közrend kérdésébe tartozó problémákat, és a megfelelő közintézményekkel együtt olyan gyakorlati projektek megvalósítását kezdeményezi / megvalósításában vesz részt, amelyek amelyek javítják a köz- és magánbiztonságot;

4. együttműködik a média képviselőivel a közösségi rendőrség népszerűsítése és emberközeli tevése érdekében;

5. megoldja a polgárok azon konfliktushelyzetekre, az iskolákban, kereskedelmi egységeknél történő közszendmegsértésre, bizonyos társadalmi csoportok (kiskorúak, öregek, fogyatékos vagy neuropszichiátriai betegségben szenvedő személyek stb.) elleni antiszociális cselekményekre vonatkozó panaszait és közléseit, amelyek nem tartalmazzak büntetőjogi vagy szabálysértő jellegű részleteket;

6. A közösségi rendőr elérhető a 0259-352230-as vagy a 0746-233948-as telefonszámon.

Rendőrségi tájékoztató

Az utóbbi időben Románia nagyvárosaiban több **Weed Shop**-, **Spice Shop**-típusú üzletet nyitottak és fejlesztettek az internet segítségével, melyekben az idegrendszerre károsan ható (kábitó) anyagokat és növényeket, valamint az ezeket a termékeket népszerűsítő reklámanyagot forgalmaznak.

Felhívjuk a figyelmet, hogy ezeknek az enyhe hatású szintetikus és természetes drogoknak a fogyasztása komoly veszélyt jelent úgy a testi, mint a lelki egészségre is.

Rendszeres fogyasztásuk légzőszervi, érrendszeri elégtelenséghez vezet, de károsan hat a szervezet immunrendszerére is. Az idegrendszer működését is károsan befolyásolják: csökkentik a tanulási képességet, az összpontosító képességet, a memóriát. Az olyan összetett feladatok végrehajtásában, melyek tiszta gondolkodást, pszichomotorikus összehangolást igényelnek – mint például a gépkocsivezetés –, ezen anyagok hatásaként nyugtalanság, pánikreakció léphet fel.

Egyes betegségekre hajlamos egyéneknél skizofréria jellegű tüneteket is kiválthatnak. Egyes amfetaminszármazékok fogyasztása olyan erős reakciókat válthat ki a szervezetből, mely halálhoz is vezethet.

Fokozottan veszélyeztetettek a hasonló anyagokat fogyasztó diákok és fiatalok, akik a szerek hatása alatt társadalomellenes cselekedeteket is elkövethetnek, melyekkel veszélyeztetik a környezetüket és kockáztatják szabadságukat.

Vallást tettek hitükről a konfirmálók

„Bizony, bizony mondom néktek: aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, a melyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik Azoknál” (János evangéliuma 14,12)

Székelyhíd

Érköbőkút

Hegyközszentmiklós

Érolaszi

Csokaly

Nagykáglya

Darumadár fenn az égen hazafelé szálldogál

🕒 A székelyhídi néptáncsoport bemutatkozása – hosszú idő után ismét van néptáncoktatás

Gyakorol a gitárcsoport is

A bemutatkozó néptáncosok: öröm és magabiztosság

Folytatás az 1. oldalról ✂

Köszönet illeti a Kankalin néptáncsoport ruháinak megvarrásáért Nagy Máriát, Tóth Máriát, Aszalós Árpádot és Aszalós Margitot, akik ellenszolgáltatás nélkül megvarrták a fiúknak és lányoknak egyaránt a gyönyörű viseleteket.

Az egyesület által szervezett további programokról a www.proszekelyhid.ro honlapon olvashatnak az érdeklődők.

🕒 Cseh Tímea

Ingyenes foglalkozások gyerekeknek

A Pro Székelyhíd Egyesület keretén belül 2009 szeptemberében alakult meg a Báborka népdalkör, a Kisbojtárok furulya-, a Kankalin néptánc-, illetve egy gitárcsoport. Furulya- és gitár- oktatás már a kezdetektől volt, a néptáncoktatás pedig kicsit később kezdődött el. Az ingyenesen megtartott foglalkozásokra összesen 40 gyerek jár, és mindegyik foglalkozást heti egyszer tartják az oktatók. Czentye Zsolt gitározni,

Galajda Judith furulyázni, Kovács Ferenc énekelni, Hodgyai Edit, valamint férje, Sándor néptáncra oktatja a tanulnivaló gyerekeket. Az énekléshez, amelyet hangszeres kísérettel adnak elő (csörgők, triangulum stb.), valamint a furulya- és gitár- oktatás próbáihoz az önkormányzat biztosít termet, míg a néptáncpróbákhoz szükséges helyiséget Gavrucza Tibor lelkipásztor bocsátotta a csapat rendelkezésére.

A Báborka és a Kisbojtárok legelső fellépése a Székelyhídon tavaly ősszel megrendezett VI. Érmelléki Kórustalálkozó volt, akkor még csak furulya- és énekszámokkal léptek fel. Ezt követően a meghívásoknak is szeretettel eleget téve sikeresen szerepelnek az Érmellék különböző rendezvényein, kiállítás megnyitóján, templomi ünnepségek műsorát színesítik. Minden érdeklődőt szeretettel várnak, aki gitározni, furulyázni, énekelni és néptáncolni szeretne tanulni.

Híd, mely összeköt

🕒 Először szervezték meg Bihar és Hajdú-Bihar Eurorégió vállalkozásai bemutatkozási fórumát

* Először nyílt expó Székelyhíd életében az elmúlt hónapban, amelyen a Bihar és Hajdú-Bihar Eurorégió vállalkozásai mutatkoztak be a Magyarország-Románia Határon Átnyúló Együttműködési Program 2007-2013 keretében. A gazdasági élet szereplőinek különleges fóruma volt a háromnapos (május 7-9.) kiállítás, amelynek alapvető célja a határon átnyúló gazdasági partnerkeresés kereteinek bővítése a kistérségben. Erre az érmelléki kis- és középvállalkozásoknak azért van szüksége, hogy a meglévő természeti lehetőségekkel, a külföldi tőke és a partnerek üzleti tapasztalatai segítségével jövedelmező, versenyképes munkát tudjanak végezni.

Az első érmelléki expón 27 cég mutatkozott be, amelyek a gazdasági élet különböző területeiről (turisztika, kereskedelem, mezőgazdaság, szolgáltatás, könnyűipar stb.) mutattak újat, különlegeset, minőségit. A vásárral is egybekötött kiállításhoz három nap alatt nagyon sok érdeklődő látogatott ki, akik kíváncsián sétálgattak a városi sportcsarnokban felállított standok között.

A rendezvényt Béres Csaba, Székelyhíd város polgármestere nyitotta meg. Beszédében elmondta: „figyelemmel kísérhetjük azt a folyamatot, hogy miképpen alakulnak át az emberi kapcsolatok kulturális kötődésekké, ezek pedig gazdasági potenciálkká, amelyek szűkebb hazánk, az Érmellék felzárkózását idézik majd elő; reményeim szerint ez a rendezvény segít régióink megismerésében és a benne rejléhe-

Az expó nézőközönsége figyelmesen szemlélte meg a változatos kínálatot

tőségek kiaknázásában, valamint abban, hogy az itt élő emberek büszké lehessenek arra, hogy az Érmellék szülőttei és lakói”.

A székelyhídi önkormányzat hagyományt kíván teremteni a rendezvényből. Az idei első expó biztató kezdet, amely értékes tapasztalatait a következőkben kamatoztatni lehet.

„Meggyőződésem, hogy minden érdeklődő élményekkel, tapasztalatokkal gazdagon távozik majd erről a rendezvényről és szeretném, ha jövőre újra, ugyanitt találkozhatnánk” – zárta mondandóját Béres Csaba polgármester. Székelyhíd környékén jelentős gazdasági potenciál található, amelyet be kell mutatni

(az elsősorban Hajdú-Bihar megyei) befektetőknek, a vállalkozók körében tudatosítani, hogy környékünkön rengeteg olyan lehetőség adott, amelybe érdemes befektetni. Ennek a legkézenfekvőbb és leghatékonyabb módja az expó. Kistérségünkben ugyanis nehézkes az információáramlás, alacsony szintű a technológiai fejlesztés és emiatt a vállalkozások versenyképessége korlátozott. Ennek egyik következménye, hogy a külföldi tőkebefektetések aránya az országos szint alatt van, emiatt kevés az új munkahely, kisebb a gazdasági tevékenység, amely a város számára is negatív hatással van a csekély mértékű bevételek révén.

Az expó lehetőséget nyújt az Érmelléken és környékén, Romániában és Magyarországon tevékenykedő cégek számára a termékek, szolgáltatások bemutatására, népszerűsítésére, a vállalkozók közötti tapasztalatcserére, üzleti kapcsolatok kialakítására.

Az együttműködési program a HÍD márkanevet kapta, amely révén a szervezők azt remélik, hogy könnyebben felismerhetővé válnak és népszerűbbek lesznek a hasonló rendezvények, amelyek az együttműködési program keretei között kerülnek megrendezésre.

A határon átnyúló kezdeményezés idővel lebontja az Érmellék közepén húzott mesterséges falat, gyümölcsöző és jövedelmező vállalkozások révén pedig erősödik majd a kistérség közössége. Két ország, egy cél, közös siker!

🕒 Holczmann Gergő

Sulinap Nagykágyán

Sok-sok versennyel tarkított mozgalmas iskolanapok

* Nagykágyán immár ötödik alkalommal rendezik meg az Iskolanapot. A kíváncsiskodó diákok előtt megnyílt egy kapu, egy új út, amely nem a tanulás napja volt, hanem játéké. A fiatalok különböző rendezvényeken mérheték össze tudásukat, erejüket, s bizonyíthatták ezt mindenki számára.

A megnyitót iskolánk vezetősége tartotta, ahol Karancsi Béla igazgató úr és Ostroveanu Ágota aligazgatónő mondott köszöntő beszédet a megjelenteknek. A köszöntő után Balla Frigyes tanár úr vezetésével fellépett az általános tagozat kórusa néhány szívet gyönyörködtető énekkel, majd Ostroveanu Ágota énekelt és gitározott, ezután pedig Ștefan Timea hetedik diák énekelt Balla Frigyes tanár úr kíséretével. Az iskola színjátszó

köre Sas Enikő tanárnő vezetésével bemutatta a *Hárman egy szoknyában* című mesejátékot.

A színpadi produkciók alatt néhány vállalkozó csapat részt vett a bográcsofőzőversenyen. Voltak, akik megcsodálták a szakiskola diákjainak munkáját: a hintát, a grillsütőt és a finomabbnál finomabb süteményeket, melyeket meg is vásárolhatnak az érdeklődők.

Mindeközben a tornateremnél különböző sporttevékenységek zajlottak Molnár Andrea tanárnő vezetésével: távfutás, asztalitenisz, foci és sok más érdekesség. Aki sakkozni akart, az Dobos Sándor matematikatanár által vezetett versenyen vehetett részt.

A diákok a tájékoztató, ügyességi, bicikliversenyre is iratkozhattak, me-

lyet Lázár Emil és Szabó Péter tanárurak szerveztek és rendeztek.

Az informatikateremben két egymást követő versenyt tartott az érdeklődő diákoknak Boda Cristina és Sas Enikő tanárnő: az első a kreativitásverseny volt, a másik pedig a játékbarlang, mely különböző logikai játékokat tartalmazott, amit nagyon élveztek a diákok.

Ebéd után a programok tovább folytatódtak. Az ebédlőben tanár-diák táncverseny volt, melyen az Iskolasport diákjai és a tanárai mérték össze tehetségüket és tánctudásukat. Ezután Kind Klára Renáta tanárnő vezetésével a fiatalok egy vidám jelenetet mutattak be, majd fellépett az iskola táncsoportja, a Gremix, melyet Lázár Emil tanár úr vezet.

Mi szem-szájnak ingere: a csodaszép sütemények birodalma

Vendégszereplő volt ez alkalommal a székhelyi Flying Steps táncsoport Mészáros Ildikó vezetésével.

A sportteremnél focibajnokság zajlott a gimnáziumok, valamint a középiskolák között és a tanárok is megmérték a diákokkal szemben.

Igazán pompás programok várták az érkező fiatalokat s mindenki megtalálhatta a számára megfelelő tevékenységet. A szervezők remélik, hogy mindenki jól érezte magát, s jövőre is meglátogat bennünket.

✂ S. E.

„Jól csak a szívével lát az ember...”

Szalagavató a Nagykágyai Mezőgazdasági Iskolacsoportban

Színes műsorral búcsúztatták a fiatalabbak az ünneplőbe öltözött végzősöket

„Mondom néktek, valamitől mi mindig búcsúzunk...” (Reményik Sándor)

* Exupéry szavai indították útjára a Nagykágyai Mezőgazdasági Iskolacsoportban tartott maturandusi ünnepséget.

Az iskola hagyományához kapcsolódva a XII. osztályos diákok köszöntötték végzős társaikat elsősorban, de ebben a tevékenységben részt vettek más osztályok is, bizonyítva azt, hogy fontosak számukra társaik, s együtt ők ezen épület falai között nemcsak tanultak, hanem a szeretet szálai is kötődtek köztük. A műsort XII. A. osztályfőnökje, Lázár Gabriella fogta össze és öntötte formába.

A köszöntő beszéd után az általános tagozatra járó diákok kezdték, akik Sas Enikő tanárnő felkészítésével néhány verset szavaltak, emlékeztetve a nagyokat a tovatűnt gyermek éveikre. Majd az iskola színjátszó köre lépett fel *A császár új ruhája* című mesejátékkal.

A XII. A. búcsúztató műsora közé bekelelődtek kisebb vidám jelenetek, melyekben többek között a X. A. és XI. A. osztályok tanulói is szerepeltek, akik mosolyt csaltak a résztvevők arcára. Először mutatkozott be az iskolánk táncsoportja, a Gremix, melyet Lázár Emil tanár úr vezet.

Mielőtt a tizenharmadik diákok sorra megkapták volna kitűzőiket, egy inycsésé várt még rájuk, a XII-es diákok meglepetése. A végzősöket meglephetették, hogy miképpen néznek ki majd öregén. Ezt egy öregítőprogram segítségével mutatták be a szervezők.

A műsor végeztével sorra előléptek a XIII-os osztályok osztályfőnökeikkel együtt s megkapták a számukra, szakukhoz, tervezett kitűzőket:

- a XIII. A. élelmiszer-ipari osztály Lázár Emil osztályfőnökkel egy kemencét,
- a XIII. B. faipari osztály Hasznosi Gábor osztályfőnökkel egy fakereket,
- a XIII. C. építészeti szak végzősei Balla Frigyes osztályfőnökkel egy téglából készült fal töredékét ábrázoló kitűzőt kapott.

A kitűzők átadása után az osztályfőnökök egy-egy csokor virággal köszönték meg Lázár tanárnőnek a műsort.

Így vált egész műsor emlékeztetéssé minden résztvevő számára.

A szervezők ezúton szeretnék még egyszer köszönetet mondani mindazoknak, akik nélkül nem jöhetett volna létre ez a műsor. Köszönetet mondunk tehát Szilágyi Ágnes, Péli Mária, Muntean Sorina és Sas Enikő tanárnőknek, akik a műsor irodalmi részét karolták fel, illetve Boda Cristina tanárnőnek, Balla Frigyes, Lázár Emil és Szabó Péter tanáruraknak a műsor technikai részében nyújtott segítségükért. Végül, de nem utolsó sorban köszönetet mondunk mindazon diáktársainknak, akik segítettek az idei maturandusi ünnepségünk megszervezésében.

Jövőre pedig majd mi várjuk, hogy egy szórakoztató, lelkiekben gazdag maturandussal álljatok elénk, társaink!

✂ a szervező XII. A. osztály

Állatszépségek versenye Csokalyon

* A csokalyi Fényes Elek Általános Iskolában minden gyermek szereti az állatokat. Az állatok nemzetközi napja alkalmából az iskola biológia szakos tanárnője, Borsos Mária kisállatszépségversenyt szervezett az iskola udvarán.

A tanárnő szerint védeni és óvni kell az állatokat, nem szabad kínozni őket, különösen a fiatal állatok esetében. A felelős állattartás szabályait is megtanítja a gyermekeknek a biológiaórákon. Fontosnak érzi, hogy minden tanítványa tudja az Európai Unió erre vonatkozó szabályait. „Te felelős vagy azért, amit megszelídítettél”, idézte a tanárnő a neves francia író, Antoine de Saint-Exupéryt. A diákok nem csak elméleti ismereteikről adtak számot a nap során, hanem az iskolába hozva kedvenc kisállataikat, megmutatták társaiknak. Számos ara-

✂ A szerző felvétele

nyos kiskutya, kismacska sorakozott fel az udvaron. Megjelent a japán kacsapár, kiscsirkék csipogtak, színes kanári madarak rikácsoltak. A legtündéribbek a kisnyulak voltak a gyermekek szerint. Nem tudták eldönteni, melyik kisállat nyerte a leg-leg címet, ezért hangszavazással holtversenyben a kutya, a macska és a nyuszi végzett az első helyen.

A IV. osztályos lányok még kedvenc cserepes virágjaikat is megmutatták mindenkinek.

Minden tanuló kitűnően érezte magát ezen a rendezvényen, de mégis derűs eseményen.

✂ Bényei Szabolcs

Kirándultak a érköbölkütiak

* Köbölkút óvodásai, iskolásai és a tanári kar egy része közösen szervezett kirándulást a tanév vége közeledtével. A kirándulni vágyók több mint ötvenen gyűltek össze, az úticél pedig Margittától 40 km-re található Feketeerdő (Pădurea Neagră) volt. Sajnos az időjárás közbeszólt és emiatt többször kénytelenek voltak elhalasztani az eseményt, de végül megérté várni, hiszen a szalonnasütéssel, focizással és túrázással egybe-

kötött kikapcsolódást mindenki nagyon élvezte. A jó hangulatot csak tetézte a közelgő vakáció érkezésének gondolata és a napsütéses idő, ami az utóbbi hetek esőzései és felhői után mosolyt csalt az arcokra. A kirándulás végén élményekkel gazdagodva, jókedvűen és jóleső fáradtsággal érkezett haza a érköbölküti társaság, már egy újabb kirándulás gondolatával a fejükben.

✂ Cseh Timea

Anyák napja, a szeretet fénye

„Nincs gyönyörűbb szó az egész világon, mint az édesanya, örömmel kiáltom!”

* Az édesanyák köszöntése a legfontosabb dolog a világon. Anyák napján, ezen a csodálatos szép vasárnapi napon a nagykágyai gyerekek is egész nap ünnepeltek, s szívük teljes szeretetével készültek erre az alkalomra.

Dél előtt az istentisztelet után a kisiskolások szavalattal és énekkel köszöntötték édesanyjukat, melyre Balla Frigyes vallásos tanár és Sas Enikő magyartanár készítette fel őket. Ezután Bara László tiszteletes úr a fiatalokkal néhány szavalattal és énekkel köszöntötték a szülőket. A meghatottságtól nemcsak az édesanyák és a nagymamák könnyeztek, hanem gyermekeik is. A műsorok végeztével a gyerekek átadták édesanyjuknak a számukra hozott virágcsokrokat.

Az ünnep délelőtt nem ért véget, hanem délután a kultúrházban folytatódott, ahol e jeles alkalomból bemutatkozott a Szabó Amália tanárnő vezetésével működő táncsoport, mely ez alkalommal tartotta névadó ünnepségét is. A fiatalok által választott név nem más, mint a Harmatcseppek, mely igen találó s gyönyörködtető mindenki számára. A fiatalok különböző táncokkal, vidám jelenetekkel kedveskedtek szüleiknek a legkisebbektől a legnagyobbakig.

Minden érdeklődő szeretettel fogadta a kedves műsort, s minden jelenlévő lelkiileg feltöltődve térhetett otthonába annak végeztével.

Isten áldását kérjük ezen fiataljainkra, s bízunk benne, hogy hamarosan újra meglepnek bennünket valami lelket melengető tevékenységgel.

✂ S. E.

Sikeres szereplés

Második az érköbökúti focicsapat

✱ Az érköbökúti iskola focicsapata Vámoslázán (Chislaz) rendezett nagypályás focibajnokságon vett részt. A versenyen a házigazdákön kívül részt vettek még berettyókirályi (Chiraleu) és hagymádfalvi (Spinuş) iskolák focicsapatai is. Az érköbökútiak első győzelme után (melyet a berettyókirályi csapattal szemben szereztek meg) következett a torna győztesét meghatározó mérkőzés.

A döntőben kitartó és sportszerű harc után iskolánk csapata kénytelen volt megelégedni a dobogó második fokával. A csapat tagjai, akik legjobb futballtudásukat felhasznál-

va méltón képviselték intézményünket, a következő tanulók voltak: Szodrai Károly Sándor, Szodrai Ferencz, Molnár Nándor, Molnár Krisztofer, Varga Lucian, Kele-Vaida Sándor (1), Balogh Csaba János (1), Kiss Gábor Levente, Kovács Dávid Csongor, Széles István, Katona Imre, Kécz Levente, Katona Róbert Sándor, Kaszonyi Ákos, Kovács Csaba, Szalók Sándor.

A csapat szervezésében külön köszönet jár Zsigmond Levente és Kovács Antal tanár uraknak.

✂ **Czintos Felicia Laura, tanár**

Zsigmond Levente

Az érköbökúti csapattagok

Barangoló kágyai diákok a hajdúk városában

Útba ejtették Aradot és Nagyváradot is

✱ A napos idő arra hívja az embereket, fiatalokat, öregeket, hogy útra kerekedjenek s elinduljanak országot nézni. Így tettek a Nagykágyai Mezőgazdasági Iskolacsoporthoz diákjai is: a jó időt kihasználva felkerekedtek és ellátogattak március idusára emlékezve Aradra és Nagyszalontára Sas Enikő és Kind Renáta tanárnővel. Első állomásuk a hajdúk városa, Nagyszalonta volt, ahol a lelkes fiatal csoportot Dánielisz Endre történész várta, s bebarangolta velük az egész települést. Röviden mesélt a település létrejöttéről, büszkeségéről, miszerint egy bolygó is őrzi Szalonta nevét, illetve arról, hogy ez a város bekerült a Guinness-rekordok könyvébe is. S ha ellátogattak Szalontára, nem hagyhatták ki a hírességeinek emlékét őrző dolgok megtekintését. Így ellátogattak Arany János, Sinka István, illetve Zilahy Lajos szülőházához, valamint megtekintették a központban található szobraikat is, meghallgatták a Kossuth-nótát, s az ottani játszótéren kicsit kipihenték magunkat, felszabadultan játszottak. Majd elmentek a Csonkatoronyhoz, mely ma Arany-múzeumként szolgál, bebarangolták a diákokkal

Arany útvonalát, ahol valaha költőnk munkálkodott, s találkozott Petőfivel is.

A következő állomás Arad volt, ahol ellátogattak a várhoz, valamint a tizenhárom aradi vértanú emlékművéhez. A Szabadság-szobor sem maradt ki. E városban is volt vezetőjük Kovács Klaudia történelem-földrajz szakos tanár személyében. A színház megtekintése után a központban sétálhattak egy kicsit a fiatalok.

Hazafelé jövet megálltak a „Peceparti Párizsban”, ahogy Ady nevezte Nagyváradot. Itt is meglátogatták a várat, melynek jellegzetessége az, hogy az aradihoz és a gyulafehérvárihoz hasonlóan ötszög formájú, viszont ezek közül csak kettő látogatható, mert a harmadik katonai szerepet tölt be. A főutcán most a diákok nem a kirakatok varázsában jártak-keltek, hanem megfigyelhették Várad híres szecessziós épületeit. Ezután a Petőfiparkban megtekintették Petőfi Sándor, József Attila és Bethlen Gábor szobrát, majd a bazilikát.

Fáradtan, de annál több emlékekkel és képpel tért haza a vidám sereg. Reméljük, hamarosan ismét beszámolhatunk egy újabb kiruccanásukról.

✂ S. E.

A Sajtó erkölcsse!

A Székelyhídi hírlap 1911. május 18-i vezércikke

Most induló Átlatozó rovatunkban az 1911–1914 között megjelent Székelyhídi hírlap sokszor ma is aktuális cikkeit tesszük elérhetővé a tisztelt olvasók számára. (A cikkeket eredeti formájában közöljük, a korabeli helyesírást és központozást változtatlanul megőrizve.)

A Sajtó erkölcsse!

Minden kornak megvan a maga jellemző vonása. Korunkat az anyagi-ság jellemzi. Lázás sietséggel török magukat az emberek az anyagiak után; vagyont szerezni, meggazdagodni de legalább hízelegnek a hiszékeny-ségnek. Minthogy tehát az igazság nem kelendő, a lap jövedelmére pedig szükség van — tisztelet a kevés kivételnek — a legtöbb sajtó — külön-

Minden kornak megvan a maga jellemző vonása. Korunkat az anyagi-ság jellemzi. Lázás sietséggel török magukat az emberek az anyagiak után; vagyont szerezni, meggazdagodni minden áron ez az egyetlen cél mely őket hevíti, akarataikat cselekvésre ösztönzi. Korunknak e jellemző vonása — az anyagiasság felismerhető mindenben, hiszen nemcsak a különböző mesterségek, az iparágak s a kereskedelem állanak az anyagiasság szolgálatában, hanem a tudomány, művészet, sőt a legnemesebb intézmények is s azok között különösképen a sajtó, mely ma már ugyszólván teljesen anyagi érdekek szolgálatában álló intézménnyé fajult. Sokszor felhangzik a panasz, hogy a sajtó nem felel meg annak a nemes célnak, melyre megalkotott, hogy hivatását nem tölti be, sokan mondogatják, hogy talán semminek nincs annyi kinövése, mint éppen a sajtónak! Vajjon miért van ez? Egyszerű reá a felelet azért, mert a sajtó az anyagiasság szolgálatában áll, mert ma már a sajtó jövedelmi forrás, megélhetési eszköz a legtöbb kezében.

Deák Ferenc egyetlen követelményt állít a sajtó elé, hogy t. i. igazat írjon! De vajjon írhat-e igazat az a sajtó, mely jövedelmi forrás, megélhetési eszköz? Nem. Hiszen a hírlapnak hogy jövedelmet hozzon sok előfizetőre van szüksége. Az emberek nagyrésze, a tömeg azonban a tiszta igazságot nem igen kedveli ahelyett jobban tetszik, ha előfordul a napban egy kis személyeskedés, tekintet-nélküli bírálat, gúny, ferdtítés, avagy a nagyobbaknak lerántása, valami nagy botrány, hihetetlen hír, szóval szenzáció. Szívesen veszik végül az olyan irányú közleményeket is, a melyek hatálan lehetőségeket hirdetnek is, de legalább hízelegnek a hiszékenységgnek. Minthogy tehát az igazság nem kelendő, a lap jövedelmére pedig szükség van — tisztelet a kevés kivételnek — a legtöbb sajtó — különösen pedig a vidéki hírlap — úgy ír, ahogy a fizető közönség jórészenek tetszik, pellengérezzi a köztiszteletben álló egyéneket, lerántja az érdemest, belegázol mások becsületébe, szemérmetlenül turkál mások magánéletében, s tényeket kohol és ferdit, mert csakis így képes más lapvállalatokkal szemben helyt megállani. Egy neme — újabb de szégyenletes neme — az előfizetés gyűjtésnek az is, hogy addig izetlenkednek lapjaikban az egyes kiválasztott félénkebb egyénekek, míg azok a lapot meg nem rendelik. Legtekintélyesebb jövedelmi forrás azonban mégis az ugynevezett hallgatás vagy szólásdíj. Revolverezésnek hívják ez közönségesen s nem egyéb, mint pénzért való elhallgatása annak, mit meg-

kellene írni, vagyis az igazságnak s megírása annak, a mit megírni nem volna szabad t. i. a valótlanágnak. Azt hiszem, megemlítenem is felesleges, hogy mily erkölcsstelen-ség azt írni, a miből haszon van s nem azt, a mi igaz.

Tagadhatatlan, hogy »az igazmondás nem fizeti ki magát«, de ez még nem ok arra, hogy valaki az említett módon írjon s azáltal a társadalomban a pusztulás magvait szórja el, megélhetési pálya ugyanis van ezerféle s ha valaki pénzt akar keresni, gyártson cernát vagy posztót, vagy játsszék a börzén. De hogy a cudar haszonért a népszellem minden kutját megmérgezzék és a népbe a szelle-mi halált minden nap csatornán áraszsják: ez a legnagyobb gaszág, a melyet csak képzelni lehet. E szavak a sajtó egyik nagyon alapos ismerőjének Lassale Ferdinánd-nak szavai, ki korában rendkívül sokat foglalkozott a sajtó betegségének orvoslásával.

Távol áll tőlem még csak a gondolata is annak, mintha én a hírlapirodalom eme kinövéseinek felemlítése által a sajtó reformálására akarnék irányelvet adni. A hírlapirodalom alaposabb ismerői s nagyobb gondolkozók (Lassale, Holt Homilton stb.) próbálkoztak már ezzel több-kevesebb eredménnyel. Céлом csupán az, hogy megismer-tessem a nagyközönséggel — a hírlapirodalomnak nagyon kevesek által ismert kinövéseit, hogy aztán kellő óvatossággal tudják fogadni az egyes hírlapok közleményeit s a nyomtatott szavakat szentírásnak ne tartssák s aztán, hogy különbséget tudjanak tenni a hírlap és hírlap között s végül e hírlapnak tanuságául, mert a hibák is tanítanak t. i. arra, hogy azokat kerüljük. Régi ismert közmondás az, »hogy jó pap az, ki a maga tanítását megtartja«, jó — helyes irányú hírlap az, mely a fenti hibákat kikerüli. Jól tudom, hogy e megindított hírlap nem üzleti vállalat, nem jövedelemért, anyagi haszonért dolgozik. Az olvasó közönség felvilágosítására, minden személyeskedés kizárásával a tiszta igazság hirdetésére, a közjólét előmozdítására, alapítatott; tudom azt is, hogy benne csak az láthat napvilágot, a mit Székelyhid társadalmának szellemi vezetői helyesnek, lelkiismeretükkel megegyezőnek találnak. Ez a körülmény előttem biztosíték a hírlap jövőjére nézve; ez a körülmény meg fogja menteni a fenti hibáktól, megmenti a szellemi elzüléstől, s eljuttatja arra az ideális magaslatra, melyen kellene lenni kivétel nélkül minden hírlapnak — de a melyre mégis oly kevés jut el — az anyagiaktól független, vagyis a »szabad-sajtó« magaslatára. [Sz.]

Cservid Levente pályázati szakértő

Vállalkozók, mezőgazdászok figyelem!

Becebe KFT - Székelyhíd,

Pályázatfigyelés, Pályázatírás és lebonyolítás

Székelyhídon és környékén

- 6 év szakmai tapasztalattal -

Tel: 0728175874, 0771117433

Email: scbecebe@yahoo.com

Sulimaraton 4

Iskolnap a Petőfi Sándor Elméleti Líceumban

* Az iskola tanárai és a Diáktanács immár negyedik alkalommal szervezték meg a Sulimaraton nevű iskolnapot május 27-28-án. A színes programban mindenki találhatott

kedvére való időtöltést, ezért reméljük senki sem tért haza rossz szájjal az idejéről.

A rendezvény már jóval korábban lázba hozta az egész iskolát. Az időjá-

rás témájú fotópályázat és a design-résztelg alkotásainak csupán a kiállítása volt ezen a napon, a készülődés, a munka már két héttel hamarabb elkezdődött. A Világ országai elnevezésű programra is előre kellett készülni (*lásd keretes írsunkat!*). A Sulimaraton 4 különlegességének számító Hétp próba volt az, ami igazán megmozgatta az embereket, ugyanis erre is előre kellett jelentkezni, ami nem kis fejtörést okozott az osztályoknak. A Hétp próba hét versenyszámból állt: streetball, tájfutás, körtúra (City Tour), általános műveltségi vetélkedő, kreativitási verseny, staféta és infóverseny, mindez hat órába bezsúfolva a pénteki napon. Erre kellett jelentkezzenek 10-15 fős csapatok, úgy

leosztva a csapattagokat, hogy minden versenyszámban részt vegyenek és ne legyen ütközés. Ez nem is ment olyan könnyen, de végül is megoldották. Azok, akik nem voltak benne hétp próbás csapatban, azok sem unatkoztak, ugyanis színpadi produkciók, versenyek és szabadprogramok várták az érdeklődőket: Legyen Ön is milliomos!, karaoke, stand-up comedy, táncok, foci, bográcsfőző verseny, Sulimozi, számítógépes játékok, papírrepülő verseny, lábteniszbajnokság, asztalitenisz, Játékbarlang, sakkverseny, íjászbemutató, tanár-diák meccs, görkorcsolya és kerékpár ügyességi versenyek, futóverseny, szkander és egyéb erő-

próbák és nem utolsósorban a tombola elég bő választékot nyújtott mindenkinek a szórakozásra.

Idén újdonságnak számított az is, hogy a környező települések diákjai is meghívtuk a rendezvényre azáltal, hogy a nem titkolt szándékkal, hogy megmutassuk nekik, nem kell Nagyváradra iskolába menniük ahhoz, hogy a tanulással szórakozási lehetőségeik is lehessenek, hisz abból itt is akad bőven.

Bízunk benne, hogy legközelebb is sikerül megszervezzük az iskolnapot, és jövő ilyenkor már a Sulimaraton 5 cím fog díszelni a plakátokon.

✂ Major Lajos

A világ országai földrajzvetélkedő

A Sulimaraton egyik nyitányaként megszervezett földrajzvetélkedő viszont jóval nagyobb lázban tartotta az iskolát, ugyanis néhány osztály kivételével szinte minden tanulóközösség benevezett a *világ országai* versenyre. Míg az ősszel, a Petőfi-napok keretében az európai uniós országok ismerete volt a téma, ezen a héten a világ országai közül költözött be jó néhány az iskola falai közé. A sorshúzás után dőlt el, hogy kinek milyen ország bemutatása jutott. Csütörtökön tehát bájos seloriták, indián törzsfők, kávétermelő ültetvényesek, maori bennszülöttek, arabok, perzsák és kibuclakó zsidók száguldoztak a folyosókon mindenféle más náció társaságában – természetesen a világbeke jegyében. Százféle térkép, színes művelődési anyag, működő vulkán, zene, tánc és ételkülönlegesség nyugtázhatta le a nagyerdemű zsűrit és a látogatókat. (Eredményhirdetés sajnos csak lapzárta után történt.) ✂ H. I.

Maturandus a székelyhídi Petőfi-líceumban

Ünnepi hangulatban zajlott a szalagavató

A XI. C. osztály jelenete

* A szalagavató az egyik legnagyobb népszerűségnek örvendő hagyománya a székelyhídi középiskolának. Olyannyira népszerű, hogy – minden túlzás nélkül – még a csillárról is nézők lógtak május 7-én a művelődési házban, mindenki a XI. osztályosok műsorát akarta látni, ami valljuk be, nem sikerült rosszul. Valóban egész jó lett – a diákok és tanárok szerint egyaránt –, ha az egészet egyben nézzük. Külön-külön persze akadt olyan, amelyik picit gyengébbre, másik kimagaslóbbra sikerült, de szépen kompenzálták egymást; egyedüli problémának az tekinthető, hogy nagyon hosszúra sikeredett, több mint három órán át voltak kénytelenek egyhelyben ülni az amúgy is türelmetlen nézők.

Idén az A. osztály legfőképp a táncban jeleskedett; nyitó műsorszámuk, a papok tánca finoman utalt arra a tényre, hogy az osztályfőnök jelenlétében olyanok a diákok, akár a földre szállt angyalok, de mikor kimegy, elszabadul a pokol. Továbbá a helyi lakosokkal készített interjújuk és a videoklip-feldolgozásuk is kifejezetten jól sikerült. A B-sek nem kímélték se a XII. B-t, se osztályfőnöküket. Érettségiparódiájukkal bemutat-

ták, hogyan is zajlik egy tisztességes vizsgáztatás, milyenek is valójában a XII. B. tanulói, ráadásnak pedig megtanították Kozma Sándor tanár úrnak a karate alapfogásait, ami nem kis derűtséget okozott a nézőtérben és a végzősök körében. A tánc persze nekik sem maradt el, ezúttal néhány percre igazi countryhangulatot teremtettek a színpadon. A XI. C. idén is hozta a formáját, nem egy újszerű ötlettel, megoldással rukoltak elő. Ők sem kímélték sem az osztályt, sem a nézőket, de még a *Székelyhídi Tévét* és a polgármestert sem. Azzal, hogy felhozták a színpadra Boborjánt és Besenyő Pista bácsit, fél órára biztosítva volt a nézőtérben a véget nem érő nevetés. Egyszeri és megismételhetetlen ötlet volt kiparodizálni a komoly részt, ugyanis a nézők egy darabig bedőltek a mély, bölcselkedőnek tűnő szövegnek, de mikor rájöttek a turpisságra, ismét kitért a nevetés a közönségből. Azonban ezt valóban nem lehet máskor elsűtni, mert legközelebb már nem lehet majd ilyen könnyen átvérni a nézőket.

A komoly, búcsúztató rész sem sikerült rosszul egyik osztálynak sem, most is sikerült meghatni a végzősöket az életről szóló idézetekkel és a búcsúdallokkal. Azonban lehet nem ártana, ha a következő generáció valami újat is belevinné ebbe részébe, ugyanis ez a fajta megoldás lassan kezd elcsépelte és unalmassá válni. Nem kell feltétlenül mindig azt nézni, hogy mit csináltak előző években, vagy hogy mit várnak el, hanem merni kell változtatni, újat hozni és igenis meg kell lepni a közönséget, hogy kellemesen csalódhasson.

A búcsúbeszéd és a kítűzők átadása zökkenőmentesen ment, az osztályfőnökök szívhez szóló beszédükkel sikerült kellőképpen meghatniuk a végzősöket, azonban Kozma tanár úr nem is ő lett volna, ha valami poént nem alkalmaz, ugyanis a búcsúbeszédet tartalmazó, 4-5 méter hosszú papírtekercs igencsak meglepte az embereket.

Összességében tehát egy igen jó műsor volt az idejéről, reméljük, hogy jövőre még jobb lesz, de addig is sok sikert kívánok az érettségizőknek!

✂ M. L.

KO-LIBRI verseny

* Színes vetélkedő tartotta izgalomban a Petőfi Sándor Elméleti Líceumban tanuló könyvbarátokat. A diákok a májusi esős hetek alatt nemcsak a különböző vizsgák és dolgozatok miatt töltötték több időt könyveik társaságában.

Az irodalmat kedvelő diákok e hónap közepén vehettek részt a KO-LIBRI versenyen. (A vetélkedő neve maga is játékos, hiszen azt jelentheti – némi latinos áthallással – „könyvek együtt”, miközben összeolvasva a kedves, apró madárka neve köszön vissza.) Az iskola magyar

szakos tanárai két korosztály számára hirdették meg a versenyt. A hatodikos-hetedikes tanulók Gárdonyi Géza *Egri csillagok* című regényének ismeretéből vetélkedhettek, a középiskolások a Mikszáth-émlékév jegyében mérhették össze tudásukat, olvasottságukat és kreativitásukat. A kisebbek ötfős csapatokban bizonyíthatták, mennyire járatosak a Gárdonyi-regény világában, a felsőbb évesek egyénileg, pályázati művel és saját alkotással tisztelegthettek a nagy alkotó emléke előtt. A KO-LIBRI ötletgazdái

és lelkes szervezői a megfelelő ismeretforrások biztosításával, a versenyen játékos fordulókat kifundálásával, majd jutalomkönyvekkel és emléklapokkal lepték meg a megmérettetést vállaló több mint hatvan diákot. Mindebben hathatós anyagi támogatójuk volt a Communitas Alapítvány. Az irodalmi vetélkedő a szurkolótábornak köszönhetően jóval több mint száz tanulót mozgósított, némi reményét kelti annak, hogy az olvasás szeretete megmarad a XXI. században is.

✂ Holczman Ilona

Képekben mondom el...

Mesészip-mesehét: rajzok mesékből

Kéz a kézben: a közös játék sem maradt el

* A Székelyhídi Városi Könyvtár másodszor szervezte meg a *Mesészip-mesehét* rendezvénysorozatát. Az elmúlt évben Benedek Elekre emlékeztünk, akkor Benedek Elek-mesék dramatizált változatát adták elő az I-IV. osztályos gyerekek, akik az idén rajzokat készítettek, egy választott mesét vagy irodalmi művet *mondanak el képekben*.

A paletta igen változatosra sikeredett. Találkozhatunk *Kacor király* öfelségével, *A tulipánváros királyfiával* (magyar népmesék), *A kiskakas gyémánt félkrajcárjával* (Ion Creangă), az *Óreg néne özi-kéjével* (Fazekas Anna). De itt van a *Bóbita*, tündér képében, Weöres Sándor közismert verséből. Nem hiányzott La Fontaine *A holló és a róka* meséje, de a *Négyszögletű Kerek Erdő*, illetve a *Hétfejű tündér* (Lázár Ervin) sem. Láthatunk még *A kesztyűt* (ukrán népmese), *Lala liba és Zsuzsi nyuszi* kalandjait (skandináv népmese), a *Csicseri történetet*, valamint *A kóró és a kismadár* (magyar népmesék), sőt akár az *Ábécéhegyre* is felmászhatunk az elsősök segítségével.

Megcsodálhatjuk a szintén az elsősök által készített vidám betűket, valamint az állatiskola nebulóit és oktatóit is.

Az *aranyhajú királylány és a békakirályfi* című mese azért érdemel külön említést, mert az osztály egyik tanulója írta.

A mesehét minden napján egy-egy évfolyamnak szerveztünk foglalkozásokat. Vidáman telt a hét, közös mesével, játékkal. Kedves vendégeink is voltak: a kis óvodások. A Mesehét lapzártakor még nem ért véget, a részletekre visszatérünk a későbbiekben.

Együttal meghirdettük a nagy nyári Lepkevadást, vagyis a könyvtár nyári olvasóversenyét. Minden kikölcönzött és elolvasott könyv után egy-egy lepke száll a gyerekek olvasólapjára. Az *elolvasottat* külön kihangsúlyoznánk, mert ez nagyon fontos, másként ugye nem jár a lepke. A verseny a nyári vakációval veszi kezdetét és szeptember 15-én zárul.

✂ Kerekes Teréz, Orosz Annamária

A háború hatéves szemmel

☞ Pozsony Margit néni mesél a II. világháború érmelléki történéseiről

✱ Visszaemlékezni a múltra annyit jelent, hogy egy kicsit mélyebbre engedni az a gyökeret, amelyik fogal-körömmel ragaszkodik ahhoz, hogy az utánunk jövő nemzedék itt ragadjon.

Pozsony Margitka néni gyermekként élte meg a világháború viszontagságos időszakát. A vele folytatott beszélgetésből sok mindenre fény derül, sok elhallgatott igazság, sok megpróbáltatás és szenvedés. De mindennek ellenére olyan megbocsátó és megbékélt, nyugodt arccal meséli a megpróbáltatásokat, mint ha azt üzenné: „megbocsátani a legjobb dolog a világon”. A napjainkban 76. életévét taposó idős hölgy másik nekünk szóló üzenetét Goethe örökérvényű idézetével lehet leginkább kifejezni: „a legtöbb, amit gyermekeinknek adhatunk, gyökerek és szárnyak”.

– Ön alig hatéves volt, amikor elkezdődött a II. világháború...

– Érolasziban születtem 1934-ben, a szüleim is itt éltek, igaz édesapám Székelyhídról került ide, én itt élek a családommal, és soha meg nem fordult meg a fejemben, hogy én innen elköltözzek.

– Gyermekként mi az első emléke a háborúról?

– Az első? Mikor hallottam apuékát beszélgetni arról, hogy háború lesz, erre tisztán emlékszem, egy vasárnap este volt. Másnap reggel, hétfőn, arra ébredtem fel, hogy kinyitották a kaput és jöttek be az emberek csomaggal, párnával, s mentek le hozzánk a pincébe, ahova körülbelül

százötven ember fért be. Ugyanis akkor reggel már a székelyhídi Vecseről átlóttek ide a dombra Gógány Feri bácsiék ágyúval. Akkor még nem tudtam, hogy mi is ez a zűrzavar, de pár óra leforgása alatt rájöttem, hogy mi is az a háború valójában. Az emberek pedig tudták, hogy menekülni kell és előtte megmérték, hogy a pincén öt méter föld van és az lesz a legalkalmasabb hely búvóhelynek, a földre térdig érő szalmát szórták és mindenkinek meg volt az a minimális kis szűk helye, ahol biztonságban érezhette magát úgy ahogy. Volt egy nagynénénk, aki Nagyváradról menekült ide, mert már akkor Váradot szétbombázták, és ő is itt húzta meg magát. Arra is emlékszem, hogy apuék levágtak egy disznót, és a szóba eltették, majd jöttek a katonák, vágták, vitték. Én mint gyermek, ezt mind láttam. Amikor lementünk a pincébe, magammal vittem, ami nekem akkor a legdrágább volt: a táskámat meg egy kicsi asztalt, rajta pár kis füzettel és könyvvel. Egy este lejött egy szovjet tisztfele, és leborogatta a kis dolgomat. Én felkaptam belőle, amennyit tudtam, és édesanyámmal együtt szaladtunk kifelé a pincéből, ahogy csak tudtunk. De akkor a tiszt kizavart minket a pincéből. Sötét este volt, hideg őszi éjszaka, mindenki menekült, amerre tudott, volt, aki Szentmiklós felé ment, mert azt mondták, hogy ott már nincsenek oroszok, volt, aki a nádásba, mert nem volt már idő hova behúzódnia máshova. Majd másik nap sikerült elbújtassanak az istállópadláson, amit felraktak szénával és

ott vészeltük át az egész ostromot többedmagammal.

– Az ostromkor mi történt?

– Négy német katona tartotta hat napig Olaszit az oroszok ellen. Két német katona itt volt befészkelve a mi udvarunkon, mi csak a fegyverropogást hallottuk, majd láttuk rengeteg katonát meghalva.

– Nem tetszett látni vagy hallani, hogy hova temették őket?

– Előbb azt mondták, meg láttam is, hogy ide temették el az olasz temetőbe, de mikor a helyzet elcsendesedett, hallottuk, hogy jött egy parancs, az összes katonát kiásták és bevitték Székelyhídra. Oda temették el őket, ahol most a turulmadár van felállítva. Én ezt hallottam, de látni nem láttam. Mikor a halott katonákat szedték össze, és megpróbálták méltósággal eltemetni, valami megdöbbentő, hogy mit láttak az emberek. A szentjohanni katolikus templomban voltak azok a szép zászlók, amivel jártak búcsúba annak idején, ezek a zászlók voltak összecibálva és a csizmába kapcának, feltekerve a lábukra. Ezek voltak az oroszok.

– A lakosok közt volt olyan, akinek valami bántódása esett?

– Hallottam még egy olyan történetet is, hogy az Újsoron lakott egy Szűcs nevezetű család, valahonnan úgy kellett elmenekülniük, gyerekek nem volt. Az orosz átvonulás alatt azokat lelőtték, s ráadásul a feleség ágyban fekvő beteg volt. Borzalom, hogy mi volt itt. Stubenberg grófnak volt itt egy tanyája, oda nagyon sokan bemenekültek, és me-

nekülés közbe aknára léptek, fel is robbant egy ember, akit úgy hívtak, hogy Cseh Imre bácsi. Érdekes volt, mert kimaradt a katonaságból valamilyen ok miatt, és az Úristen csak azt akarta hogy ne meneküljön meg, és aztán a két gyermek félárván nőtt fel, egyedül nevelte fel az anyjuk.

– Emlékszik Ön, meddig tartott ez a bevonulás-kivonulás?

– Ez tartott úgy egy hónapig, de én úgy hallottam a szüleimtől, hogy akik már utolsóknak jöttek, már csak a ruha volt rajtuk orosz, valójában ilyen rablók-útonállók voltak. Amikor elcsendesedett a helyzet, édesapám kiment a szőlőbe, és a pajtában egy lovat talált oda beszorulva, fogta a lovat, hazahozta a nővéremnek, akinek a férje a fronton volt.

– A nővére férje hazajött?

– Igen, hazajött, negyvennyolc kilósan az orosz hadifogságból. Alig ismertük meg, egy borzalmas, földig érő köpenyben érkezett meg, és egyedül a kutyája ismerte meg. Sokat mesélt az ott megélt borzalmakról, nem is nagyon szeretett róla beszélni. De mondta, hogy mikor halálra éhezve találtak fagyos cukorrépat, jóllaktak belőle. Olyan WC-jük volt, hogy egy négyeszegetes gödör, azon át egy deszka a közepén, akinek volt annyi ereje, hogy elvégezte a dolgát, jó, aki meg nem, beleesett és sohasem vették ki.

A háború után egy kis idő eltelt és azt hittük, hogy túl vagyunk a nehezen, de tévedtünk, mert az igazi neheze még csak ezután következett.

✱ Ér hangja

Rövidhírek

Borturizmus az Érmelléken

Az érmelléki borászoknak, tisztviselőknél és minden érdeklődőnek szerveztek konferenciát május 29-én, szombaton. Előadást tartott dr. Popa Dorin egyetemi tanár *Borászat és faluturizmus közötti kapcsolatban rejlő lehetőségekről*, dr. Sáska Géza, a budapesti Borkollégium tagja a borkóstolás gyakorlatáról, illetve Nagy Tímea pályázatfigyelő az ebben a témában fellelhető megpályázható kiírásokról. A rendezvény főtámogatója a Corvinus Támogatásközvetítő Zrt. volt.

Angol nyelvtábor Székelyhídon

Három hetes angol intenzív nyelvtábor szervez a Pro Székelyhíd Egyesület 2010. június 28–július 15. között Székelyhídon. A tábor időtartama alatt Amerikából érkező angol nyelvtanár tarja az interaktív foglalkozásokat, amelyek a szóbeli kommunikáció fejlesztését szorgalmazzák. A nyelvtáborba 6–18 éves gyerekek és fiatalok jelentkezését várjuk. A nyelvtábor helyszíne a székelyhídi Munkás klub nagyterme (kapunyitás június 28-án 9 órakor).

Jelentkezni a 0762-830344-es vagy a 0758-571774-es telefonszámon vagy proszekelyhid@gmail.com e-mail címen lehet.

Jelentkezési határidő június 25., 19 óra. Részvételi díj: 10 lej/3 hét.

A program a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat nagyváradi szervezete, és az amerikai Learning Enterprises szervezet segítségével valósul meg. Partner: székelyhídi városi önkormányzat.

Mindenki szeretettel várunk!

Jóska, a disznópásztor

Akkoriban nagyon mozgalmas volt a plébánia melletti udvar, az egykori grófi lovászuvar, ahol az állatfelvásárló- és értékesítő vállalat működött. A felvásárolt, összegyűjtött állatokat tovább szállították gazdaságoknak vagy a vágóhidakra. Az állatfelvigyázókat pásztoroknak is nevezték. Ilyen közismert, tréfás, egyesek dilisnek tartották Ruszt Jóska, akit az udvari „főpásztor-sággal” bíztak meg. Jóravaló és tiszteletudó, nem mulasztotta el, ha arra járt, hogy ne köszöntötte volna a szomszéd kertiben szőlőjét gondozó plébánost, néha még el is beszélgetett vele. Aztán történt egy napon, hogy a disznók kitérték a kerítést és összepocskolták a szép szőlőt, mire a plébános felbőszült és kitérdőlt Jóska felé:

– Ha nem vigyázol az állatokra, ilyen kárt csinálnak nekem, beszélék a főnököddel... – s mondta volna tovább, de Jóska félbeszakította... Mondhatta volna, hogy mehet akár a Jó Istenhez is panaszsra, de istenfélő, jómodorú ember volt, ezért így szólott:

– Tisztelendő Atya, hogy kiabálhat így rám, amikor mi kollégák volnánk...

A plébános sértődöttön egyre jobban figyelte Jóska, és a szavába vágott:

– Miket beszél maga, ember?... Hogy merészel a maga kollégájának nevezni?! – mondta kissé mérgesen.

– Gondolja csak meg, mindketten pásztorok vagyunk! – kis szünet után tovább folytatta, igaz ugyan, hogy maga lelkipásztor én meg csak disz-

nópásztor vagyok..., különben ne tessék bosszankodni, idesnyomban megjavítom a kerítést! A tisztelendő mit is mondhatott volna? Magában mosolyogva elismerte, hogy ha dilisnek tartják is, jól vág az esze Jóskaéknak. Így ment fel a kertből folytatni napi teendőit.

A beszélgetésnek fültanúja is volt, akit nem vettek észre, s aki nagyot nevetve lépett be az irodába, elmesélte a történetet, hangos lett az iroda a nagy kacagástól. Mikor a főnöknek is elmondták, ő is nagyot nevetett rajta, közben megértette a tisztelendő haragvását, amikor visszaemlékezett, hogy egy napon beszéde volt vele, s amikor megkínálta a kerti muskotályszőlő borával, amit nagyon tudott dicsérni a tisztelendő, mind azt hajtogatva, milyen „fenomenális” zamatja van.

Társaságban ma is sokan megnevetik a történetet. Jóska? Szegény a Hatos kórházban töltötte élete végét.

Zdroba bácsi

A kommunista rendszer kezdetén köztisztviselőben álló emberek voltak a községek élén álló néptanácselnökök. Ilyen volt Zdroba bácsi is, aki iskolázatlan volt ugyan, de komoly élettapasztalattal rendelkezett, és ami a legfontosabb: közvetlen, barátságos és emberszerető volt. Majdnem minden helyi társadalmi szervezet évi közgyűlésén ott volt meghívottként. Akkor tavasszal tartották a nőszövetség választógyűlését, melyen beszámoltak a nők helytállásáról a társadalmi életben és a családban. Zdroba bácsi másodmagával, mint férfi, boldogan ott ült a díszelnökségekben és a sok nő között. Felkérték, hogy

ő is szóljon a gyűlésen jelenlévő nőszövetségi tagokhoz. Már hogyne! Ő is gondolt rá! Illik megdicsérni ezeket az értelmes asszonyokat! Már alig bírta magában tartani a szót. Elfogadta a „felkérést”, felállva, öklével az asztalra csapott, ahogy máskor is tette, amikor valami nagyot akart mondani:

– Mi nők...! – itt önkéntelenül megállt, mert nagy nevetés tört ki a teremben.

Ismét nagy lendülettel kezdte:

– Mi nők...! – ismét kitért a nevetés, de ő még mindég nem kapcsolt, hogy miért nevetnek.

Megállt mondandójával. Mikor elcsendesedtek, elmondta, hogy első alkalommal vesz részt nőszövetségi gyűlésen, és hogy számára milyen nagy öröm látni, hogy a nők ilyen harcostársak..., nem csak a család oszlopai, a közügyek intézésében is számítani lehet rájuk, ... hogy ő ezután még jobban tisztelni fogja a nőket! Jól-eső érzéssel fogadta a beszédére kirobbanó viharos tapsot.

Zdroba bácsi esetét évekig mesélték a községben, nemcsak a nők, de még a férfiak is! A veje tanár volt a középiskolában. Egy összejövetelen – koccintgatás közben -, vallatóra fogták, hogy ugyan hányan viselik náluk a papucsot? (együtt laktak ugyanis az apósékkal), netán ő is?!

Nem hallott addig a nőszövetség gyűlésén történetéről, nem ismerte az apósa „nőszövetségi sztoriját”. Mikor elmesélték neki, nemhogy neheztelt vagy megsértődött volna, hanem együtt nevetett rajta a kollégákkal. Akkor még volt kedvük az embereknek tréfálkozni, vicces történetekkel szórakoztatni egymást.

✱ Forrás: Nánási Zoltán: *Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták*

Százéves újságcikk Dráveczky Edéről

A teremtő kalkulálfőves...
A teremtő kalkulálfőves sija
Ráborúba sár, — szög egy kis lány;
Báson biling' szomorú füz
Sárgult lombos ága: —
Náha-néha lehuil egy lomb
A sírkészítés:
Zokogás én hozzám is hallik;
Minden szava egy új érzés
Tóp ki a telkemből —
Abból a már régi-régi
Reményidő emlékből...
VIOLA
Itt meg kell állnunk.
Nem a filantrop érzékenysége az, mely egy még alighogy felbúvárt, és máf is szertefoszott élet múltját siratja. De az erős szellem, mely önműt a jelentőseket, és jár-tóssal várja, ha abszolút értéket tánni lást meg kell állnunk.
A mult idők embere, kevés modernizmus-sal infiltált gavallér, lovag, tán az utolsók

Ifj. Dráveczky Ede öngyilkosságáról cikkezett a Székelyhídi hírlap 1911. május 18-i száma. A fiatalember Dráveczky Lászlónak, az 1848-as forradalomban Vasvári Pál által Kossuth parancsára toborzott székelyhídi szabadcsapat vezetőjének unokája volt. Édesapja halála után néhány évvel, özvegy édesanyját magára hagyva, alig 30 évesen lett vetett véget az életének. (Mint arról előző lapszámunkban már hírt adtunk, az érköbölküti iskolások Rákóczi Lajos magyartanár irányításával rendbehozták Dráveczky László sírját, mely a helyi református templom kertjében áll. Az 1848-as szabadcsapatvezető fiával együtt közös sírban nyugszik.)

Ő az ország legjobb favágója

📍 **Beszélgetés Nagy Botonddal, Stihl Timbersports favágóbajnokság romániai bajnokával**

📷 Fotók: gvteam.ro

Nagy Botond székelyhídi lakos a Stihl Timbersports elnevezésű favágóbajnokság romániai válogatott csapatának tagja, román bajnok. Már több alkalommal, több rendezvényen tartott ízelítőt e sportág versenyszámainak bemutatásával. A Nagyváradi Egyetem Testnevelés és Sport Karának gyógytorna szakán végzett 2003-ban, most a helyi önkormányzat alkalmazottja adminisztrátorként.

– **Meséljen a tájainkon kevésbé ismert sportágról.**

– Hivatalos sportággá 1985-ben vált Amerikában, ekkor rendezték az első hivatalos versenyt. Gyökerei ennek a sportnak Új-Zéland, Ausztrália és Amerika, ide vezethetők vissza, ott kezdtek el ezt a sportot először űzni. Elején, még csak szórakozásból, meg a favágók egymás között fogadásokat kötöttek, így alakult ki. Aztán 1985-ben a Stihl felkarolta. A Stihl Timber-

Székelyhídi favágóbemutató

sports egy Amerikából származó favágóverseny, melyet a régi idők favágói alakítottak ki. Elsősorban maguk szórakoztatására igyekeztek különböző versenyszámokat létrehozni, melyeket az idők során olyan magas színvonalra sikerült kidolgozni, hogy ma már Európa- és világbajnokságot is szerveznek ebben a nem mindennapi sportágban.

– **Hogyan került kapcsolatba ezzel a sportággal?**

– Egy internetes körlevélben volt egy hirdetés, amelyben felvételt hirdettek. Jelentkeztem, nagyon megtetszett, és 2007-ben bekerültem a román válogatottba.

– **Hogyan zajlik egy ilyen verseny? Hány részből áll?**

– A bajnokságokon 6 versenyszámban küzdenek meg a versenyzők. Mivel ez a sport Amerikából ered, ezért a versenyszámoknak is angol elnevezésük van. Elsőként a *single buck* elnevezésű versenyszám van, mely egy 42 centiméteres rönk átvágása egy két méter hosszúságú egyszemélyes keresztvágó fűrészsel. A második versenyszám az *underhand chop*, amely 32 centiméteres rönk átvágása baltával, úgy, hogy a versenyző rajta áll a rönkön. A harmadik próba (*stock saw*) MS 660 szériában gyártott láncfűrészsel történik, amikor a versenyző a 42 centis átmérőjű rönkből két szeletet kell vágjon úgy, hogy a két szelet vastagsága ne legyen több összesen, mint 10 centiméter. A negyedik versenyszám a *standing chop*. Ekkor az elvágandó 32 centiméter vastagságú rönk függőlegesen van befogatva. Az ötödik próba a *springboard chop*, amely egy 2 méter magasságban elvégzett vágást jelent. A versenyző két deszka beékelésével jut fel a 2 méter magasságban lévő rönkhöz, s mindkét irányból végzett csapásokkal vágja át a 27 centiméteres fát. Az utolsó versenyszám a *hot saw*, amely egy 65 lóerős láncfűrészsel történő vágás, ekkor a rönk vastagsága 52 cm és a versenyző 3 vágást végez, melyeknek vastagsága összesen nem lehet több, mint 15 cm.

– **Hol szokták tartani az edzéseket? Hogyan zajlik egy ilyen edzés?**

– Az edzéseket itt Székelyhídon egy erre kialakított helyen tartjuk, a székelyhídi autósos közlekedés közelében. Mint akármilyen más sportnál, bemelegítéssel kezdődik, testezés, futás, állóképesség megtartása-fejlesztése, és maga a próbák gyakorlása. A versenyszámok fel vannak osztva hat részre, egy nap két versenyszámra gyakorolok, és ennek is, mint mindegyiknek, van egy metodológiája, amit szoktam követni, betartani.

– **Milyen versenyeken vett részt eddig Romániában?**

– Romániában még hivatalos verseny nem volt, bemutatók már voltak Temesváron, Lugoson, Buzăuban és Nagyváradon.

– **Milyen nemzetközi versenyeken vett részt?**

– Több versenyen: Ausztriában, Németországban, Csehországban, Svájcban a világbajnokságon, Hollandiában és idén július 3-án megyek Franciaországba.

Nagy Botond a svájci világbajnokságon

– **Milyen feltételekhez kötött az, hogy egy ilyen versenyt megtudjanak szervezni egy illető országban, vagy egy illető városban?**

– Infrastruktúra, hotelek, vendéglők, és persze sok fára van szükség.

– **Milyen eredményeket ért el addig ebben a sportágban?**

– A legjobb eredményem, amit elértem, hogy első próbálkozásra kijutottam a világbajnokságra, amire legbüszkébb vagyok. Már maga az, hogy kijutottam oda, ott a tizenkilencedik helyen vagyok számon tartva, ez nekem egy jó eredmény.

– **Ha valaki szeretné ezt a sportágot űzni, akkor hogyan teheti?**

– Jelentkezhet többféleképpen, akik a környéken laknak, azok nálam, vagy pedig van egy nemzeti weboldalunk, ami a romániai Stihlnek az egyik weboldala, ahol e-mailben lehet jelentkezni. További információkat a www.stihl.timbersports.ro honlapon lehet olvasni.

– **Mi a honlapodnak a címe, ahol az érdeklődők többet tudhatnak meg?**

– Az érdeklődők www.gvteam.ro weboldalon olvashatnak erről az új keletű sportágról.

– **Sok sikert kívánunk!**

📷 készítette: Aszalós Tímea

100. születésnapját ünnepelte a nagykágyai Ilona néni

A város vezetői virágcsokkal köszöntötték az ünnepeltet

Vass Ilona családja körében

* Nem sokan dicsekedhetnek olyan előkelő koraival, mint a Nagykágyán élő Vass Ilona néni, aki május 14-én ünnepelte kerekén 100. születésnapját.

E különleges alkalomra Ilona néni otthonába látogatott Székelyhíd vá-

ros polgármestere és alpolgármestere, Béres Csaba és Csuka József, valamint a falu tanácsosa, Nagy István is, akik virágcsokkal köszöntötték az ünnepeltet.

Ilona néni családja, gyermekei, unokái és dédunokája társaságá-

ban meghatódva fogadta a város elöljáróit. Az idős néni emlékező-képessége még most is nagyon jó. Ottjártunkkor sokat mesélt gyermekkoráról, családjáról, élete során végzett munkájáról. Arra a kérdésre, hogy „mi a hosszú élet tit-

ka?“, Ilona néni röviden csak ennyit válaszolt: „a sok munka, mert egész életemben nagyon sokat dolgoztam.“

Isten éltesse Ilona néni még sokáig családjá, szerettei körében!

📷 Fekete Evetke

**ÉPÍTKEZÉSI
ANYAGLERAKAT
NYÍLT
SZÉKELYHIDON
A MALOM UTCA
8. SZÁM ALATT
(MALOMUDVAR).**

**HÁZHOZ SZÁLLÍTÁS
BIZTOSÍTVA!!!**

Ér hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhíd Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyváradi

Felélős kiadó: Béres Csaba * Felélős szerkesztő: Aszalós Tímea

Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Cseh Tímea, Fazekas Evelin, Fekete Evetke,

Holzman Ilona, Holzmann Gergő, Major Lajos, Sass Enikő

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Sácueni str. Ady Endre nr. 30, e-mail: proszekelyhid@gmail.com

A KIADVÁNY
MÉGJELENÉSÉT
TAMOGATTA:

Bihar
Megyei
Tanács

Székelyhíd
Város
Polgármesteri
Hivatala